

[Glistrup]

stedet for de 16.000 kr., og det vil sige, at man ud fra den beregning kommer til, at alene pensionisterne er berøvet ca. $\frac{3}{4}$ mia kr. Når man så dertil lægger, at man i hvert fald fra 1975 har haft den faste vane, at ugifte pensionister ikke kom til at betale indkomstskat, hvis de ikke havde mere end nogle få hundrede kroner oven i deres pensionsbeløb, vil man komme til, at tabet alene for pensionisterne bliver ca. 800 mill. kr. Så kan man, som hr. Rahbæk Møller gør, fornægte, at der overhovedet er inflation, og sige, at tabet i virkeligheden kun er 180 mill. kr., men det, der er kernetallet, er de 31 mill. kr. pr. 100 kr.s bundfradrag for pensionistgruppen, og så er det selvfølgelig meget mere for andre skatteydere.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Så vidt jeg i farten kunne følge hr. Glistrup, tror jeg, hr. Glistrup har meget rigtigt fat her. Man må være klar over, hvad det var, venstre og socialdemokratiet gjorde, da de ødelagde det rimelige reguleringsgrundlag, vi havde fået gennemført: man lettede for dem over 200.000 kr. og forhøjede for dem under 200.000 kr. Se på hr. Anders Andersens egne beregninger!

Bollmann (CD):

I flere af de foregående ordføreres indlæg og i visse dele af pressen har der været nævnt en lang række eksempler på, hvordan lovforslaget skulle virke. Der kan selvfølgelig laves mange beregninger med forskelligt udgangspunkt, og nogle af disse eksempler har taget udgangspunkt i situationen, som den så ud, før reguleringsgrundlaget blev ændret af venstres skatteminister, Anders Andersen; sådanne beregninger må i hvert fald synes irrelevante i denne sammenhæng. Alle ved, at det er en del af 5. maj-forliget, og at CD gerne havde set en ekstra procent på momsen i stedet for dette forslag. Men vi ved jo også godt, at 6 mandater ikke kan fastlægge alle detaljer i forliget, og derfor har vi accepteret denne løsning. Det er jo, som det også har været nævnt en del gange i de sidste ugers debat, en situation, som andre partier godt kender.

Så er der spørgsmålet om formueskatten, der hænger sammen med ændringsforslagene

fra V og K. Her fremgår det af betænkningen, at forligspartierne er enige om at fjerne de utilsigtede virkninger af skatteforhøjelsen fra december 1979. Det er da let for en del partier at være forargede over forhandlingsresultatet. Det betegnes som utilstrækkeligt, og der er også brugt andre betegnelser om denne aftale. Men kendsgerningerne er, at ikke én i disse partier i deres vildeste fantasi havde forestillet sig, at de mindre partier havde fået noget med, der blot lignede en skatteloftsbestemmelse. CD stemte imod formueskatten i december 1979, og vi så da gerne en tilbagevenden til tiden før december 1979, men vi prøver altså også på at være en lille smule realistiske.

Vi har nu fået fastslået, at der skal ske en ændring af værdifastsættelsen af unoterede aktier, både hvad angår selskabets indtjening, udbytteafkast og den indre værdi. Vi er overbeviste om, at en række virksomheder på denne måde virkelig får lempelser, der kan mærkes.

Herudover vil der ske en undersøgelse af forholdene for skovene og fredede bygninger for at se, hvordan formuebeskatningen har ramt utilsigtet på disse områder.

Endelig sker der så en delvis tilbagevenden til de tidligere skattelovregler, som man kendte før december 1979, sådan at der nu sker en væsentlig lempelse i de tilfælde, hvor formuen giver et lille afkast.

Det fremgår også, at de aftalte ændringer medfører et mindreprovenu på omkring 200 mill. kr. i 1980 og ca. 175 mill. kr. i 1981 og fremover, altså mellem 25 pct. og 30 pct. af det provenu, der blev resultatet af decemberlovgivningen.

Efter CDs opfattelse er aftalen et udtryk for en erhvervsvenlig politik, der vil bremse op for tendensen til at trække penge ud af virksomheder, og en politik, der derfor vil redde arbejdspladser og fremme produktion og eksport, så vi finder alt i alt, at dette er en aftale, som vi kan være bekendt. Konklusionen er naturligvis, at vi vil støtte ministerens ændringsforslag, men ved denne lejlighed må afvise de øvrige forslag. Så kan vi jo tale om sådanne ændringer i 1982 med venstre og konservative, hvis de da ikke på det tidspunkt er med i et forlig eller med i regering sammen med socialdemokratiet.

Arne Bjerregaard (KrF):